

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ລາຍງານ
 ເລກທີ 5674
 ວັນທີ 10/09/04

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

000

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 57 ມຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 13-05-2004

ດຳລັດ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

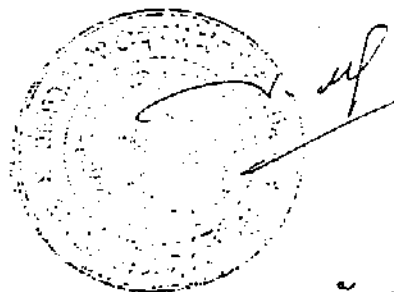
ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາມະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ ຂອງ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06/05/2003.
- ອີງຕາມ ເອກະສານ ສະເໜີ ສະບັບເລກທີ 1924/ຄຂປກ, ລົງວັນທີ 17/02/2004 ຂອງທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງ ຄຂປກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາມະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມສະບັບທີ່ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ໄດ້ລົງລາຍເຊັນຄັ້ງວັນທີ 26 ເມສາ 2004.
- ມາດຕາ 2: ມອບໃຫ້ ກະຊວງ ຄຂປກ ສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ປະຕິບັດ ມະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.
- ມາດຕາ 3: ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເຂດພິເສດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.
- ມາດຕາ 4: ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ທຸກຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບ ການຕ່າງ ໆ ທີ່ຂັດກັບເນື້ອໃນຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ບຸນຍິງ ວິລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ຊຸວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ
ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ເລກທີ 5536 /ຄຂປກ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26/4/04

ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ ຂອງ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບ ເລກທີ 37/ນຍ ລົງວັນທີ 30 ກັນຍາ 1999 ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພັດທະນາ ຂະແໜງນໍ້າປະປາ;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບ ເລກທີ 66/ນຍ ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 1999 ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ

ກໍ່ສ້າງ ຕົກລົງ ວ່າງ ນະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ ຂອງ ສປປ ລາວ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງນະໂຍບາຍລາຄາຄານກໍ່ປະປາ ແມ່ນເພື່ອ ຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ບັນດາ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ໃຫ້ໄດ້ດີ ທີ່ສຸດ ເປັນຕົ້ນ:

- ໃຫ້ ຜູ້ບໍລິໂພກ ໄດ້ຮັບການບໍລິການ ໃນລະດັບທີ່ມີ “ຄຸນຄ່າສູງ ທີ່ສຸດ” ຊຶ່ງແມ່ນ ການບໍລິການໃນລະດັບທີ່ຖືວ່າດີກວ່າໝູ່ ທີ່ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດຊຳລະໄດ້ ແລະ ກຽມພ້ອມທີ່ຈະຊຳລະ ດ້ວຍການຊຸກຍູ້

ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ການບໍລິການມີປະສິດທິພາບ ສູງທີ່ສຸດ.

- ໃຫ້ ຜູ້ບໍລິການ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ຈະສາມາດຮັກສາ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານການເງິນໄວ້ໄດ້ ດ້ວຍການເກັບກູ້ທຶນຄືນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ໃຫ້ ຜູ້ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ຊັບພະຍາກອນ ແຫຼ່ງນໍ້າ ຈະຖືກຊຸດຄົ້ນຂຶ້ນມາຊົມໃຊ້ ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.
- ໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດ ຫຼຸດ ຫຼື ປົດພາລະແບກຫາບ ໃນການເກື້ອກູນ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ອອກໃຫ້ໄດ້.
- ໃຫ້ ສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ຄວາມຍຸຕິທໍາ ໃນສັງຄົມ.
- ໃຫ້ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອການພັດທະນາ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ ແລະ ການບັນເທົາຄວາມທຸກຍາກ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ອຳນວຍ ໃຫ້ໝົດທຸກຄົນສາມາດຊີ້ໄດ້.

II. ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ

ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ສະບັບນີ້ ຄຳນຶງເຖິງ 6 ບັນຫາ ແລະ ປະກອບດ້ວຍ 36 ເນື້ອໃນ ຄື:

1. ຄວາມຍຸຕິທໍາໃນສັງຄົມ

ເນື້ອໃນ 1. ຄວາມຈໍາເປັນໃນການແຈກຢາຍຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຄືນໃໝ່

ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ສະບັບນີ້ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການແຈກຢາຍ ຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຄືນໃໝ່ ແຕ່ວ່າ ຕ້ອງສຶກສາເບິ່ງ ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະພາບ ແວດລ້ອມ ໃນການດຳເນີນງານ ຂອງ ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ແຕ່ລະລາຍ.

ເນື້ອໃນ 2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແຈກຢາຍຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຄືນໃໝ່

ລັດຖະບານ ມີໜ້າທີ່ ແຈກຢາຍຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຄືນໃໝ່ ແຕ່ ໄລຍະກາງ ເຖິງ ໄລຍະຍາວ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ສ່ວນ ໄລຍະສັ້ນ ເຖິງ ໄລຍະກາງ ນັ້ນ ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງຊ່ວຍຮັບຜິດຊອບສ່ວນໃດໜຶ່ງ ໃນການແຈກຢາຍຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຄືນໃໝ່ ຈົນກວ່າວ່າ ຈະມີ ກົນໄກອື່ນ ມານຳໃຊ້.

ເນື້ອໃນ 3. ການນຳໃຊ້ໂຄງສ້າງລາຄາດຽວ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ແຕ່ລະລາຍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ ໂຄງສ້າງລາຄາດຽວ ທົ່ວໝົດທຸກພື້ນທີ່ບໍລິການຂອງຕົນ. ຖ້າວ່າ ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ລາຍໃດລາຍໜຶ່ງ ຕ້ອງການຢາກມີໂຄງສ້າງລາຄາທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ສຳລັບ ແຕ່ລະ ພື້ນທີ່ບໍລິການ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ອົງການນຳປະປາ ຕ້ອງສຶກສາເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອນຳສະເໜີ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.

ເນື້ອໃນ 4. ລາຄານຳປະປາສຳລັບຜູ້ບໍລິໂພກປະເພດການຄ້າ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງວາງລາຄານຳປະປາ ແບບຊ່ວຍໝູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຈາກ ຜູ້ບໍລິໂພກປະເພດການຄ້າ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ບໍລິໂພກປະເພດຄົວເຮືອນ. ລາຄາ ສຳລັບ ຜູ້ບໍລິໂພກປະເພດການຄ້າ ຄວນສູງກວ່າ 2 ຫາ 3 ເທື່ອ ຂອງ ລາຄາ ສຳລັບ ຜູ້ບໍລິໂພກປະເພດຄົວເຮືອນ ແລະ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ກໍ່ ບໍ່ໃຫ້ຕ່ຳກວ່າ 1.5 ເທື່ອ.

ເນື້ອໃນ 5. ລາຄາສຳລັບຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ

ໃນໄລຍະກາງ, ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງມີ ວິທີການປະຕິບັດ ທີ່ກ້າວໄປ ເຖິງການລົບລ້າງ ການເກັບຄ່ານຳສູງ ຢ່າງບໍ່ມີການສົມສ່ວນ ນຳຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ເປັນຄົນ ຕ່າງປະເທດ ເມື່ອເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ.

ເນື້ອໃນ 6. ໂຄງສ້າງລາຄານຳປະປາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມບໍລິມາດນຳທີ່ບໍລິໂພກ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ສາມາດນຳໃຊ້ ໂຄງສ້າງລາຄານຳປະປາ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຕາມບໍລິມາດນຳທີ່ບໍລິໂພກ. ອົງການນຳປະປາ ຈະເປັນຜູ້ສືບຕໍ່ຄື້ນຄວ້າຊອກຫາ ໂຄງສ້າງລາຄາ ທີ່ແທດເໝາະ ແລະ ມີປະສິດທິພາບກວ່າ ເພື່ອນຳສະເໜີ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ເນື້ອໃນ 7. ການນຳໃຊ້ຄ່ານຳແບບຄົງທີ່

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຄວນເຊົ່ານຳໃຊ້ຄ່ານຳແບບຄົງທີ່ ສຳລັບ ຜູ້ບໍລິໂພກ ປະເພດຄົວເຮືອນ, ແຕ່ ສາມາດສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ໄດ້ ສຳລັບ ຜູ້ບໍລິໂພກປະເພດ ນອກ ຄົວເຮືອນ.

ເນື້ອໃນ 8. ການອຸດໜູນຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳເຂົ້າເຮືອນ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງມີ ຍຸດທະສາດ ການອຸດໜູນ ຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ເຂົ້າເຮືອນ ດ້ວຍການຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳໃຫ້ແກ່ຄົວເຮືອນກ່ອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຄົວເຮືອນ

ທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ວາງລາຄານຳປະປາສູງຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ເພື່ອຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ຄ່າຕິດຕັ້ງ.

ເນື້ອໃນ 9. ການປະກອບທຶນສົມທົບ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຄວນຂະຫຍາຍລະບົບນຳປະປາ ດ້ວຍທຶນທີ່ໄດ້ມາຈາກ ໂຄງສ້າງລາຄາ ທີ່ຕົນນຳໃຊ້ຢູ່ ແລະ ບໍ່ຄວນຮຽກຮ້ອງເອົາ ການປະກອບທຶນສົມທົບ ຈາກຜູ້ທີ່ຈະເປັນລູກຄ້າໃໝ່. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການປະກອບທຶນສົມທົບຂອງລູກຄ້າໃໝ່, ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຄວນຫຼຸດລາຄາລົງ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບ ຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ.

ເນື້ອໃນ 10. ລະດັບການບໍລິການ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງກຳນົດລາຄານຳປະປາຖືກ ສຳລັບການບໍລິການທີ່ມີລະດັບຕ່ຳ ແລະ ວາງລາຄາແພງຂຶ້ນ ສຳລັບ ການບໍລິການທີ່ມີລະດັບສູງກວ່າ.

2. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ເນື້ອໃນ 11. ກົນໄກຫຼຸດຜ່ອນການບໍລິໂພກ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ບໍ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ ລາຄານຳປະປາ ເປັນເຄື່ອງມື ຫຼື ກົນໄກ ຫຼຸດຜ່ອນ ການບໍລິໂພກນຳປະປາ ລົງ ດ້ວຍຮູບການວາງລາຄານຳປະປາສູງ.

ເນື້ອໃນ 12. ລະດັບເສດຖະກິດ ຂອງ ການຮົ່ວໄຫຼ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາຕ້ອງຄວບຄຸມນຳຮົ່ວໄຫຼໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບ “ເສດຖະກິດຂອງການຮົ່ວໄຫຼ” ແທນທີ່ຈະແມ່ນໃຫ້ໄດ້ “ຕາມເປົ້າໝາຍ” ທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ເພາະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຕົວຈິງເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມນຳຮົ່ວໄຫຼ ຈະບໍ່ໃຫ້ສູງກວ່າຜົນຕອບແທນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ຈາກການຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວ.

ເນື້ອໃນ 13. ການຊົມໃຊ້ນຳປະປາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງພັດທະນາວຽກງານເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ການສຶກສາອົບຮົມແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຊົມໃຊ້ນຳປະປາ ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ ໂດຍໃຫ້ເບິ່ງ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບໃນທາງເສດຖະກິດ ເປັນຫຼັກ ແທນທີ່ຈະແມ່ນ ທາງດ້ານການເງິນ.

ເນື້ອໃນ 14. ຄຸນນະພາບນຳ

ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ສະບັບນີ້ ສະໜັບສະໜູນ ແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າ “ຜູ້ທີ່ສ້າງມັນລະພິດຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຈ່າຍ” ສຳລັບ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງນຳເປື້ອນ.

3. ການເກັບກູ້ທຶນຄືນ

ເນື້ອໃນ 15. ວິທີການເກັບກູ້ທຶນຄືນໃນໄລຍະຍາວ

ຜູ້ບໍລິການນັກປະປາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ ເກັບກູ້ທຶນຄືນ ໃນໄລຍະຍາວ ໝາຍຄວາມວ່າ ການກຳນົດລາຄານັກປະປາ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ “ເຕັກນິກການລົດກະແສ ເງິນສົດ” ຊຶ່ງແມ່ນການລົດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບ, ຫຼື ກິນໄກ ອື່ນ ໆ ທີ່ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມ ສຳລັບການຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ.

ເນື້ອໃນ 16. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ

ຜູ້ບໍລິການນັກປະປາ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດສຳລັບ ການດຳເນີນງານ ໃນໄລຍະຍາວ ທີ່ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການກຳນົດລາຄານັກປະປາ ຕ້ອງ ສ່ອງແສງ ເຖິງ ຂະບວນການ ປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ ທາງດ້ານການດຳເນີນງານ ແລະ ທາງດ້ານການເງິນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ເນື້ອໃນ 17. ວິທີການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາດັດສົມ

ອົງການນັກປະປາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ “ການແຂ່ງຂັນແບບສົມທຽບ” ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາດັດສົມໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ມີ ປັດໃຈທີ່ແຕກຕ່າງຈາກໝູ່ ເຊັ່ນ “ເສດຖະກິດມາດຕະສ່ວນ” ທີ່ສ່ອງແສງເຖິງການປະຢັດຈາກການເພີ່ມ ບໍລິມາດ ຂອງ ການຜະລິດ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ກ່ຽວກັບ ການຂົນສົ່ງວັດຖຸດິບແລະສິນຄ້າ ແລະ ການຕິດຕໍ່ສື່ສານ, ແລະ ອື່ນໆ. ອົງການນັກປະປາ ຕ້ອງຮັບຮູ້ ບັນດາ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງ ໆ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ ການປະຕິບັດງານ ໄດ້ຕາມລະດັບຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ມີ ຊ່ວງໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.

ເນື້ອໃນ 18. ແຜນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນໃນໄລຍະຍາວ ແມ່ນ ປັດໃຈທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ ການຄິດໄລ່ ສຳລັບ ກຳນົດລາຄານັກປະປາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ລາຄາທີ່ຄິດໄລ່ອອກມາ ສຳລັບ ຊຸມປີທຳອິດ ເປັນພາລະແບກຫາບໜັກ ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ຍ້ອນການເກັບເອົາຄ່າຫຼຸ້ຍທຽມ ນັກຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ມີຈຳນວນເລັກນ້ອຍ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນໃນໄລຍະຍາວ ແມ່ນໃຫ້ ກິເອົາ ໄລຍະ 10 ຫາ 20 ປີ ອີງຕາມ ຂະໜາດແລະປະເພດ ຂອງ ການດຳເນີນງານ.

ເນື້ອໃນ 19. ການປົວລະບັດຮັກສາຫີນ

ຜູ້ບໍລິການນັກປະປາ ຕ້ອງເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບ “ການປົວລະບັດຮັກສາ

ທຶນ" ທັງໝົດ ເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ ເພື່ອກຳນົດລາຄານຳປະປາ.

ເນື້ອໃນ 20. ຄ່າຫຼັຍຫຽນ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງເອົາ ຄ່າຫຼັຍຫຽນບິນພື້ນຖານມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ ເພື່ອກຳນົດລາຄານຳປະປາ.

ເນື້ອໃນ 21. ການເສຍຄ່າສ່ວຍສາອາກອນ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງຖືວ່າ ການເສຍຄ່າສ່ວຍສາອາກອນ ແມ່ນ ບັນຫາ ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນຂອງຕົນເອງ.

4. ໂຄງປະກອບຂອງທຶນ ແລະ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ

ເນື້ອໃນ 22. ໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານ

ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ມີສະເຫຼຍລະພາບ ທາງດ້ານ ການເງິນ, ລັດຖະບານ ຮັບເອົາ ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ອັດຕາການແລກປ່ຽນເງິນຕາ ເຖິງແມ່ນວ່າ ສະພາບການ ທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຈະມີການປ່ຽນແປງ ແນວໃດ ກໍ່ຕາມ.

ເນື້ອໃນ 23. ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນທີ່ລັດຖະບານປະກອບໃຫ້

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງມີ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນທີ່ລັດຖະບານປະກອບ ໃຫ້ ສູງກວ່າສູນ. ເຖິງແມ່ນເປັນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າກໍ່ຕາມ ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຄວນມີ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນທີ່ປະກອບໃຫ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີທຶນຮອນ ສຳລັບ ການຊຳລະ ໜີ້ສິນ, ການປະຕິບັດພັນທະ ອື່ນ ໆ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນອະນາຄົດ.

ເນື້ອໃນ 24. ລາຄານຳປະປາສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຈະຕ້ອງວາງລາຄານຳປະປາໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍບໍ່ເອົາ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າໃນໄລຍະສັ້ນເຂົ້ານຳ. ໃຫ້ຖືວ່າ ມັນເປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ແຕ່ ຕ້ອງເພີ່ມ ລາຄາຂຶ້ນໄປຕາມການເວລາ ຕະລອດຊ່ວງໄລຍະເວລາຂ້າມຜ່ານ ຈົນໃຫ້ ເຖິງ ລາຄານຳສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານ ການເງິນ ແລະ ການຄ້າ ໃນໄລຍະຍາວ.

ເນື້ອໃນ 25. ຜົນຕອບແທນທີ່ເປັນທຳ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຄວນມີ ລາຍຮັບທີ່ເປັນທຳ ແຕ່ຜົນຕອບແທນ ຕົວຈິງ ຈະຕ້ອງບໍ່ຕິດລົບ ພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຫັກເອົາ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດອອກແລ້ວ

ລວມທັງ ຄ່າຫຼັຍທັງນ ຕາມມູນຄ່າປັດຈຸບັນ.

ເນື້ອໃນ 26. ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນປະກອບຂອງຂະແໜງການ

ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ແນວຄວາມຄິດ ໃຫ້ມີ “ການແຂ່ງຂັນແບບສົມທຽບ” ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງຄິດໄລ່ເອົາ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນປະກອບ ຂອງ ຂະແໜງການ ໝາຍຄວາມວ່າ ຜົນຕອບແທນເທົ່າກັນໝົດທົ່ວປະເທດ ແທນທີ່ຈະເອົາ ຜົນຕອບແທນ ຂອງໃຕ້ມັນ ສຳລັບ ແຕ່ລະພື້ນທີ່ບໍລິການ. ຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງດຽວ ແມ່ນອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີ ໂຄງສ້າງທຸລະກິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຕົວຢ່າງ ຊຸມຊົນ ແມ່ນແຕກຕ່າງຈາກ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ.

ເນື້ອໃນ 27. ການຫຼຸດລາຄານຳປະປາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຄວນຫຼຸດລາຄານຳປະປາລົງ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຕົນປະຕິບັດງານ ໄດ້ດີເກີນຄາດໝາຍ ຖ້າຫາກວ່າ ຕົນສາມາດຮັກສາ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານການເງິນ ໄວ້ໄດ້.

ເນື້ອໃນ 28. ຄ່າສະເລ່ຍຕາມນຳໜັກຂອງທຶນ

“ຄ່າສະເລ່ຍຕາມນຳໜັກຂອງທຶນ” ສຳລັບ ການລົງທຶນໃດໜຶ່ງ ຈະບໍ່ຂຶ້ນ ກັບ ໂຄງປະກອບຂອງທຶນ ແລະ ແມ່ນຜົນຕອບແທນ ທີ່ ການລົງທຶນທັງໝົດ ສົມຄວນ ຈະໄດ້ຮັບ. ສະນັ້ນ, ອົງການນຳປະປາ ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການໃຫ້ຄຳນິຍາມ ແລະ ກຳນົດ “ຜົນຕອບແທນທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ທຶນ” ໂດຍໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຂອງ ບັນດາ ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນງານ ຢູ່ໃນ ຂະແໜງການ.

5. ຂອບເຂດຈຳກັດຂອງລາຄານຳປະປາ

ເນື້ອໃນ 29. ຈຳນວນເງິນສູງສຸດທີ່ຄົວເຮືອນກຽມພ້ອມທີ່ຈະຈ່າຍ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ຈຳນວນເງິນສູງສຸດ ທີ່ ຄົວເຮືອນ ກຽມພ້ອມ ທີ່ຈະຈ່າຍ ສຳລັບ ຄ່າບໍລິການນຳປະປາ ແລະ ສຸຂະພິບານ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ 3-5% ຂອງ ລາຍຮັບທັງໝົດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເນື້ອໃນ 30. ບັນຫາໜີ້ຫວງຍາກ

ຄົວເຮືອນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ໃນ ແຕ່ລະ ຊຸມຊົນ ອາດບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ຂຳລີະ ຄ່ານຳປະປາໄດ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ມັນ ອາດຈະມີໜີ້ຫວງຍາກເກີດຂຶ້ນໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ. ສະນັ້ນ, ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ສາມາດ

ຫຼຸດລະດັບການບໍລິການລົງໄດ້ ແລະ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ກໍ່ໃຫ້ເອົາ ໜີ້ທີ່ທວງຍາກນີ້
ເຂົ້າໃນໂຄງສ້າງລາຄານຳປະປາ.

ເນື້ອໃນ 31. ວຽກງານປະຊາສຳພັນ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ລົງທຶນໃສ່ ວຽກງານປະຊາສຳພັນ
ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ຜູ້ບໍລິໂພກ ຮັບຮູ້ ຄຸນຄ່າ ຂອງ ນຳປະປາ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເຖິງ
ຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງຈ່າຍ ຄ່າບໍລິການ ດັ່ງກ່າວ.

ເນື້ອໃນ 32. ໜີ້ຕ້ອງຮັບທີ່ທວງບໍ່ໄດ້

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຈະບໍ່ຕ້ອງຮຽກຮ້ອງ ລາຄານຳປະປາ ນຳຜູ້ບໍລິໂພກ
ປະເພດຄົວເຮືອນ ສູງຂຶ້ນ ເພື່ອຊົດເຊີຍ ໃຫ້ແກ່ໜີ້ທີ່ທວງນຳລູກຄ້າຈຳນວນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້
ຖ້າຫາກວ່າ ລູກຄ້າເຫຼົ່ານີ້ ມີຄວາມອາດສາມາດຈ່າຍ ແຕ່ວ່າ ບໍ່ຢາກຈ່າຍ.

ເນື້ອໃນ 33. ອັດຕາສ່ວນການຊຳລະໜີ້

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງຍືນຍອມຕາມ ອົງປະກອບທາງດ້ານການບັນຊີ
ທີ່ກຳນົດກະແສເງິນສົດ ເຊັ່ນ ອັດຕາສ່ວນການຊຳລະໜີ້ ຕາມການແນະນຳຂອງ
ອົງການຈັດຕັ້ງເພື່ອການພັດທະນາຕ່າງ ໆ ແລະ ຕາມບົດຮຽນທາງດ້ານການບັນຊີ
ທີ່ດີເດັ່ນ.

6. ການລາຍງານ

ເນື້ອໃນ 34. ແນວຄວາມຄິດ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ການກຳນົດລາຄານຳ ບໍ່ແມ່ນ
ການວິເຄາະທາງດ້ານການເງິນ ແຕ່ຢ່າງດຽວ ແລະ ຕ້ອງເອົາ ຫຼາຍບັດໃຈ ທີ່ບໍ່ແມ່ນ
ທາງດ້ານການເງິນ ເຂົ້າມາພິຈາລະນານຳ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ໄດ້ ແນວຄວາມຄິດ
“ຄຸນຄ່າສູງທີ່ສຸດ”.

ເນື້ອໃນ 35. ການບັນຊີດັດສົມ

ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງມີບັນຊີດັດສົມ ເພື່ອ ຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ວ່າ
ການກຳນົດລາຄານຳປະປາ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ.

ເນື້ອໃນ 36. ການສ້າງບົດລາຍງານ

ອົງການນຳປະປາ ຕ້ອງສ້າງບົດລາຍງານ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ເພື່ອ
ເຜີຍແຜ່ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດັດສົມ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະຊາບ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ

ໂດຍອີງໃສ່ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ສະບັບນີ້ ອົງການນຳປະປາ ຕ້ອງສ້າງ ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດລາຄານຳປະປາ ໂດຍໃຫ້ລະບຸ ທຸກ ໆ ລາຍການຂໍ້ມູນອັນຈຳເປັນ ທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບ ການກຳນົດລາຄານຳປະປາ. ຜູ້ບໍລິການນຳປະປາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ບົດແນະນຳ ດັ່ງກ່າວ.

ອີງໃສ່ບົດແນະນຳກ່ຽວກັບການກຳນົດລາຄານຳປະປາແລະຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບ, ອົງການນຳປະປາ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາເພື່ອປັບປຸງລາຄານຳປະປາ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ຢູ່ໃນ ບົດແນະນຳກ່ຽວກັບການກຳນົດລາຄານຳປະປາ ຕ້ອງກຳນົດ ເວລາ ສຳລັບ ການກວດກາເພື່ອປັບປຸງລາຄານຳປະປາ ດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງອາດ ຈັດຕັ້ງ ປະຈຳປີ ຫຼື ສຳລັບ ຊ່ວງ ເວລາ ທີ່ຍາວກວ່າ ເຊັ່ນ ແຕ່ລະ 5 ປີ. ຢູ່ໃນ ຂະບວນການກວດກາເພື່ອປັບປຸງລາຄານຳປະປາ ຄວນໃຫ້ມີ ການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ຮອບດ້ານ ເພື່ອ ຮ່າງບົດກຳນົດເອົາລາຄານຳ. ໃນຊ່ວງໄລຍະ ລະຫວ່າງ ການກວດກາ ເພື່ອປັບປຸງລາຄານຳປະປາ, ຖ້າ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ກໍ່ຄວນມີ ມາດຕະການ ສຳລັບ ການປັບປຸງລາຄານຳປະປາ ໄປຕາມ ສະພາບການທີ່ຈຳເປັນຕົວຈິງ ເຊັ່ນ ພາວະເງິນເຟີ້ ຫຼື ຕາມສູດທີ່ໄດ້ກຳນົດ ເອົາໄວ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງຕ່າງ ໆ ທາງດ້ານ ວັດສະດຸ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ, ເຊັ່ນ ການລວມເອົາ ລະບົບໃໝ່ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ພື້ນທີ່ບໍລິການ.

ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ສຳລັບການບໍລິການ ນຳປະປາ ຢູ່ໃນ ບັນດາຕົວເມືອງຕ່າງ ໆ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປານະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາແຂວງ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາເຂດພິເສດ ລວມທັງ ບັນດາ ກິດຈະການສະໜອງນຳປະປາ ຂອງ ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດອື່ນ ໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຍົກເວັ້ນ ບັນດາ ກິດຈະການ ສະໜອງນຳສະອາດ ທີ່ດຳເນີນໂດຍ ສູນອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຈັດຫານຳສະອາດ.

ກົມເຄຫາ-ຜັງເມືອງ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳອົງການນຳປະປາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ສະບັບນີ້.

12/2017 ກົມເຄຫາ-ຜັງເມືອງ
ລັດຖະມົນຕີ

[Signature]